

บทที่ 4

องค์การปลดปล่อยอิสราหฺรัฐปัตตานี: ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์

องค์การปลดปล่อยอิสราหฺรัฐปัตตานี(องค์การพูโล)ได้ก่อตั้งอย่างเป็นทางการขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2511 จากการวิเคราะห์ในเชิงประวัติศาสตร์พบว่า จุดกำเนิดเริ่มต้นขององค์การพูโลโดยแท้จริงเริ่มมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2505 แล้ว ทั้งนี้เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากขณะนั้นมีชาวมุสลิมประมาณ 2,000 คน ซึ่งเดินทางมาจากประเทศไทย และมาเลเซียไปแสวงบุญที่กรุงเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบีย ได้ประชุมจัดตั้งสมาคมขึ้น 2 สมาคม คือ

- (1) สมาคมนักศึกษาหนุ่ม (วาตู) มีชาวไทยมุสลิมเป็นประธาน
- (2) สมาคมปัตตานีรวมซาอุดีอาระเบีย มีชาวซาอุดีอาระเบีย (อยู่ จ.ปัตตานี) เป็นประธาน และชาวมาเลเซียเป็นเลขานุการ

สมาคมทั้งสองได้กำหนดนโยบายเพื่อแบ่งแยกดินแดน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยทั้งโดยสันติวิธีและการใช้กำลังอาวุธ จนกระทั่ง 22 มกราคม 2511 จึงมีการรวมตัวกันระหว่าง 2 สมาคมดังกล่าวข้างต้นเป็นผลสำเร็จและตั้งชื่อว่า "องค์การปลดแอกแห่งปัตตานี"(Pattani United Liberation Organization = P.U.L.O.) หรือ (Pertubuhan Persatuan-Pombebedasan Patani = P.P.P.P.) มีดวนกูบรีหรือ กูบรีอ ๗ วังคราม¹ เป็นประธานซึ่งถือว่าเป็นวันก่อตั้งองค์การพูโล สมาชิกส่วนใหญ่

---

¹นายดวนกูบรีอ กอดอนีรหรือหรือนามสกุล ๗ วังคราม เกิดเมื่อ พ.ศ.2478 บ้านเลขที่ 130 บ.ลูโน๊ะบายะ ม.1 ต.ลูโน๊ะบายะ อ.บึงอ จว.นราธิวาส เชื้อชาติไทย สัญชาติไทยและมาเลเซีย(บุคคลสองสัญชาติ) บิดาชื่อนายดวนนะแด(เชื้อสายเจ้านครระแงะ) ส่วนมารดานางโต๊ะแน บือรีอณี กอดอนีร(เชื้อสายเจ้านครโกตาบารู วังใหม่ อ.รามัน จว.ยะลา จบการศึกษาชั้น บ.4 ร.ร.บ้านลูโน๊ะบายะ อ.บึงอ จว.นราธิวาส แล้วมาเรียนต่อที่ จว.อยุธยา ไม่ทราบชื่อโรงเรียน แล้วมาศึกษาต่อที่ ร.ร.อิสลามวิทยาลัย แล้วไปศึกษาต่อระดับปริญญาโททางรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยการาจี ประเทศปากีสถาน ศึกษาธุงานในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย ที่อยู่ปัจจุบันรัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย

เมื่อเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว ได้ทำการเคลื่อนไหวในกลุ่มพลังมวลชน มีการเดินขบวนเรียกร้องหลายครั้งโดยระหว่าง 18 ธันวาคม 2518 - 14 ธันวาคม 2519 ที่ จ.ปัตตานี ต่อมาได้แสดงบทบาทด้วยการตั้ง ขก. ขบวนการต่างๆ ของกลุ่มเปาะสู มาเข้าร่วมขบวนการ

ต่อจากนั้นขบวนการพูโลนี้ได้ขยายอิทธิพลด้วยการก่อการร้ายในพื้นที่ 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขบวนการนี้มีความเข้มแข็งและเต็มโตอย่างรวดเร็ว มีแนวความคิดว่าเมื่อแบ่งแยกดินแดน 4 จังหวัดชายแดนภาคใต้แล้ว จะจัดการปกครองแบบสาธารณรัฐประชาธิปไตย (ยึดหลักกฎหมายอิสลามเป็นธรรมนูญ)

สมาชิกส่วนใหญ่ของทั้งสองสมาคม เป็นเด็กหนุ่มสาวซึ่งเป็นนักศึกษามุสลิมหัวรุนแรงที่อยู่ในประเทศตะวันออกกลาง ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดทางด้านการปฏิวัติต่อสู้จากกลุ่มประเทศตะวันออกกลางเป็นอย่างมาก มีความต้องการร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงแนวทางการต่อสู้ให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้นและต้องการให้มีผลการปฏิบัติอย่างชัดเจนรวดเร็ว ดังนั้นเมื่อรวมกันเป็นองค์กรหรือขบวนการพูโล จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ที่แตกต่างจากกลุ่มหรือขบวนการโจรแบ่งแยกดินแดนอื่นที่มีอยู่แล้วในขณะนั้น จากการตรวจสอบแหล่งข่าวและติดตามสถานการณ์ต่างๆ พบว่าการดำเนินการขององค์กรพูโล ได้มีการวางแผนไว้ในหลายระดับมาก่อนอย่างดี มีเตรียมการเป็นอย่างดี การดำเนินการก็เป็นขั้นตอนตามหลักวิชาการ และยิ่งกว่านั้น การดำเนินการขององค์กรพูโลจัดได้ว่า เป็นการดำเนินการเพื่ออุดมการณ์อย่างแท้จริง ซึ่งจุดนี้จะมีความเด่นชัดแตกต่างไปจากกลุ่มโจรอื่นๆ ที่มีเรื่องผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ กล่าวโดยสรุปแล้ว จุดกำเนิดขององค์กรเกิดขึ้นจากกลุ่มนักศึกษาหนุ่มหัวรุนแรงที่ศึกษาอยู่ในประเทศตะวันออกกลาง รับแนวคิดมาจากการปฏิวัติในตะวันออกกลาง ต้องการต่อสู้อย่างเป็นระบบและเข้มแข็ง ไม่คำนึงถึงเชื้อสายเจ้าตามกลุ่มโจรแบ่งแยกดินแดนที่มีอยู่เดิมแล้วจากแนวคิดเหล่านี้ องค์กรพูโลจึงได้วางนโยบายในการต่อสู้เรียกร้องขึ้นเป็นยุทธศาสตร์ในหลายๆ ด้านพร้อมกัน ได้แก่ยุทธศาสตร์การเมือง ซึ่งประกอบไปด้วยอุดมการณ์ทางการเมือง ศาสนาสังคมและวัฒนธรรม เชื้อชาติหรือลัทธิชาตินิยม การเมืองระหว่างประเทศ ตลอดจนยุทธศาสตร์การทหารซึ่งใช้กำลังกดดันฝ่ายรัฐบาล เป็นเงื่อนไขในการต่อสู้ให้ประสบผลสำเร็จ

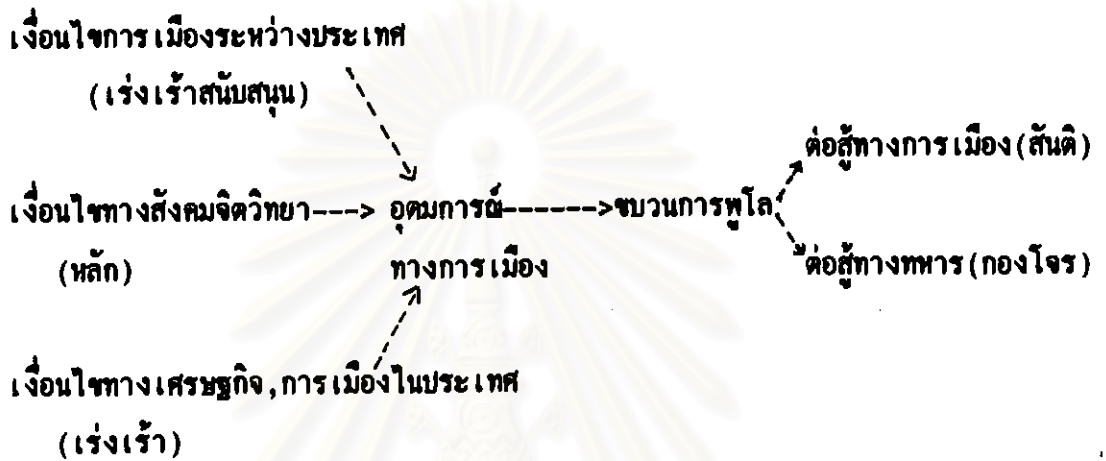
องค์กรพูโลได้นำความแตกต่างทางสังคมจิตวิทยาของชายไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้มาสร้างเป็นเงื่อนไขให้เกิดความแตกแยก จัดตั้งขึ้นในหมู่ชาวไทยใน

จังหวัดชายแดนภาคใต้ นอกจากนี้ได้ปฏิบัติภารกิจทุกอย่างเพื่อให้เกิดความรุนแรงขึ้นในประเทศไม่ว่า การก่อการร้ายหรือก่อวินาศกรรม รวมทั้งจัดตั้งกองโจรติดอาวุธทำการรบนอกแบบกับรัฐบาลไทย ทั้งนี้เพื่อบ่อนทำลายอำนาจรัฐและความมั่นคง ขณะเดียวกันองค์การพูโลก็เร่งหาแนวร่วมไม่ว่าในประเทศหรือต่างประเทศ โดยการหาความเห็นใจต่างๆ จากนั้นก็สร้างอำนาจต่อรองกับรัฐบาลโดยอาศัยพลังมวลชน และในที่สุดเมื่อองค์การพูโลเข้มแข็งและมีกองกำลังเพียงพอแล้ว ก็จะดำเนินการต่อสู้กับฝ่ายรัฐบาลเป็นสงครามกลางเมืองขึ้น เพื่อนำไปสู่สงครามปฏิวัติต่อไป

ความแตกต่างที่ว่านี้คือ เชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี ขบวนการพูโลได้สร้างอุดมการณ์ทางการเมืองขึ้นมาซึ่งแตกต่างจากรัฐบาลไทยโดยอาศัยเงื่อนไขความแตกต่างดังกล่าวปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนมุสลิมในดินแดนจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมีประมาณ 80 % เกลียดชังรัฐบาลไทย และรวมมือกับองค์การพูโลในฐานะสมาชิก หรือแนวร่วม อุดมการณ์ที่สร้างขึ้นนี้ได้แก่ การสร้างลัทธิชาตินิยม การอ้างแนวหลักศาสนาอิสลามเพื่อใช้สำหรับประโยชน์ในการต่อสู้ และลัทธิการปกครองแบบเสรีนิยมตะวันตก นอกจากนี้ขบวนการพูโล ยังได้ใช้เงื่อนไข การเมืองภายในประเทศที่ไม่ตอบสนองต่อลัทธิการปกครองของขบวนการได้มาเป็นข้ออ้าง และที่สำคัญที่สุดก็ได้ใช้เงื่อนไขการปฏิบัติของข้าราชการใน 5 จังหวัดชายแดนเป็นตัวเร่งเร้า และจุดสถานการณ์จลาจล ดังเช่น การชุมนุมประท้วงใหญ่ของชาวมุสลิมที่ปัตตานีเมื่อปี 2518 โดยอ้างเอาการปฏิบัติของข้าราชการที่มีชาวมุสลิมเป็นสถานการณ์จุดชนวน เป็นต้น

สำหรับแผนและยุทธวิธีของขบวนการพูโลนั้น ใช้วิธีทั้งในทางสันติและใช้กำลัง ปฏิบัติการควบคู่กันไปตั้งแต่เริ่มก่อตั้งขบวนการ ดังปรากฏอยู่ในธรรมนูญของพูโลได้มีข้อความระบุถึงการใช้ยุทธวิธีในทางสันติ ซึ่งเขียนไว้ในธรรมนูญขององค์การปลดปล่อยปัตตานี ปี พ.ศ. 2518 บทที่ 3 มาตรา 1 ข้อ 1.2 ระบุให้มีการดำเนินการกระตุ้นให้ประชาชนปัตตานีทั้งหมด เข้าร่วมทางการเมืองและต่อสู้เพื่อเอกราชของปัตตานี และมีบัญญัติไว้ใน บทที่ 3 มาตรา 1 ข้อ 2.2 ว่าองค์การจะต้องนำที่ดินกลับมาให้ประชาชน และประชาชนที่เกิดขบวนการปลดปล่อยเอกราชของปัตตานีจะต้องถูกลงโทษอย่างหนัก และในการต่อสู้โดยใช้กำลังติดอาวุธนั้น มีบัญญัติไว้ในธรรมนูญ บทที่ 2 มาตรา 6 ว่า จะจัดตั้งกองทัพอำมาตยาปัตตานีหรือหน่วยกองโจรไปในทุกส่วนของปัตตานี ซึ่งสามารถ เขียนแผนภูมิแสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 19
แนวทางการต่อสู้ของขบวนการทุโล

เมืองไจทางสังคมจิตวิทยาเป็นเมืองที่ประกอบด้วยปัจจัยทางด้านสังคมวิทยา (sociological) และทางด้านจิตวิทยา (psychological) ที่ผสมผสานกันอย่างมีเอกภาพในอุดมการณ์ทำให้เกิดแบบแผนและหลักการของมวลชนขึ้นได้แก่ ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม, ครอบครัว, ศาสนา, การศึกษา, ชนกลุ่มน้อย, สาธารณสุข, มาตรฐานการครองชีพ, จิวดีและลักษณะประจำชาติ, ภาวะผู้นำ และดินที่อยู่อาศัย เป็นต้น และเมืองไจทางสังคมจิตวิทยานี้ เป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ขบวนการทุโลขยายตัวมากขึ้นหรือลดบทบาทลงไป

สำหรับ เมืองไจทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองในประเทศ ได้แก่ ความยากจน และการมีความรู้สึกไม่ได้รับอิสระเสรีภาพในการปกครอง ซึ่งสภาพนี้ย่อมเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าตลอดเวลาของการพัฒนาประเทศไทยที่ผ่านมาก็ยังไม่สามารถแก้ไขเมืองไจเสริมเหล่านี้ได้ การดำเนินการด้านการเมืองภายในของไทยยังไม่ เป็นประชาธิปไตยที่แท้จริง ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำทางสังคมยังปรากฏอยู่ อย่างชัดเจนไม่เปลี่ยนแปลง แม้สถานการณ์ทางการเมืองได้เปิดกว้างให้ประชาชนมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้ามา

มีส่วนร่วมในทุกระดับ แต่จากการมีส่วนร่วมในทางการเมืองก็ไม่ได้ทำให้สังคมต่างๆ ไปใน
 ขนบทิศขึ้นตามความคาดหวัง ประกอบกับ การพัฒนาเศรษฐกิจที่รวดเร็วของไทย ทำให้เกิด
 การเอาใจเอาเปรียบชาวนาชาวสวนและผู้ใช้แรงงานที่ยากจน ความเหลื่อมล้ำทาง
 เศรษฐกิจระหว่างคนรวยและคนจนห่างมากขึ้นเรื่อยๆ เหล่านี้เป็นเงื่อนไขที่เร่งเร้าเงื่อนไข
 หลักได้เป็นอย่างดี ประกอบกับชาวไทยมุสลิมเชื้อสายมลายูได้มีการเปรียบเทียบความเป็น
 อยู่กับประชาชนมาเลเซียเชื้อสายเดียวกันขึ้น โดยชาวไทยเชื้อสายมลายูไม่ได้อภิสิทธิ์ทาง
 เชื้อชาติจากรัฐบาลไทยแต่อย่างใด แต่กลับมีความรู้สึกเสียเปรียบในการเป็นชนกลุ่มน้อยของ
 ประเทศไทย ทั้งๆ ที่ประชาชนมาลายูมุสลิมนี้เป็นชนกลุ่มใหญ่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 ความรู้สึกไม่รักชาติไทย ไม่นิยมในความเป็นไทย หรือศรัทธาต่อรัฐบาลไทย นั้นรุนแรงขึ้นส่ง
 ผลทำให้พลังอำนาจทางสังคมจิตวิทยาของขบวนการพูโลมีมากขึ้นเรื่อยๆ

ประกอบกับยุทธศาสตร์การเมืองของชาติเพื่อนบ้านซึ่งได้แก่ ประเทศมาเลเซีย
 ยังคงมีนโยบายลับๆ ในการบ่อนทำลายความมั่นคงของไทยอยู่โดยการสนับสนุนขบวนการแบ่ง
 แยกดินแดนต่างๆ เห็นได้จากการให้สัญชาติชาวไทยเชื้อสายมลายูเป็นประชาชนมาเลเซีย
 (คนสองสัญชาติ) ในรัฐกลันตัน เป็นต้น และการยอมรับให้ขบวนการก่อการร้ายพูโลและ
 ขบวนการแบ่งแยกดินแดนอื่นๆ ตั้ง สำนักงานใหญ่ และสำนักงานสาขาขึ้นมามากมายในหลายๆ
 รัฐของประเทศมาเลเซีย และกลุ่มผู้นำของขบวนการพูโลยังคงเคลื่อนไหวติดต่อขอรับการ
 สนับสนุนจากเจ้าหน้าที่มาเลเซียมาจนถึงปัจจุบัน โดยเห็นได้จากการ มีค่ายฝึกทางทหาร และ
 ทหารมาเลเซียฝึกการรบให้ขบวนการโจรก่อการร้ายพูโล เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเลเซีย
 ปลอมตัวสมาชิกพูโลที่มีบัตรไม่ดำเนินการกรณีเข้าเมืองโดยไม่ถูกต้อง เป็นต้น

เงื่อนไขหลักและที่เสริมที่กล่าวมาเป็นเงื่อนไขประกอบกันแต่ เงื่อนไขท้ายที่สุดนี้
 ถือว่าเป็นตัวแปรเร่งเร้าที่สำคัญและมีแนวโน้มเด่นชัดยิ่งขึ้นและยังเป็นเงื่อนไขที่แก้ไขยากที่
 สุดกล่าวคือ ถึงแม้รัฐบาลไทยได้แก้ไขเงื่อนไขทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองให้หมดไปแล้วก็
 ตาม หากเงื่อนไขการสนับสนุนให้ความช่วยเหลือของประเทศมาเลเซียยังหรือประเทศอื่นๆ
 คงมีอยู่ในลักษณะแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทยเช่นนี้ ขบวนการพูโลก็ยังคงมีอยู่
 ครอบที่ช่วยเหลือสนับสนุนเช่นกัน จากข้อมูลทางข่าวกรองของทหารหรือสภาความมั่นคง
 แห่งชาติหรือข้อมูลจากการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ว่าสำนักงานตำรวจภาค 9

หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจสันติบาลได้ยืนยันตรงกันว่า การก่อการร้ายหรือการก่อวินาศกรรมหรือ การข่มขู่โจมตีเจ้าหน้าที่รัฐของสมาชิกขบวนการพูโล ได้ดำเนินการสังการ วางแผน และ เตรียมการในประเทศมาเลเซียทั้งสิ้น โดยปราศจากการจัดวางหรือยับยั้งจากเจ้าหน้าที่ ประเทศมาเลเซียแต่อย่างใด ทั้งๆที่การดำเนินการของขบวนการพูโลนั้นเข้าข่ายผิดกฎหมาย ของประเทศมาเลเซียเช่นกันและหลังจากได้ขบวนการพูโลได้ปฏิบัติการก่อการร้ายในประเทศ ไทยสำเร็จแล้ว ก็จะหลบหนีไปซ่อนตัวที่ประเทศมาเลเซียอีกเช่นกัน จึงเป็นการยากสำหรับ เจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลในการที่จะไปป้องกันและปราบปรามการก่อการร้ายให้หมดสิ้นไปได้

เจื่อนใจและแนวทางการต่อสู้ของขบวนการพูโลที่กล่าวข้างต้น ขบวนการพูโลได้ เรียกแนวทางการต่อสู้เช่นนี้ว่าสงครามปลดปล่อย หรือ สงครามประชาชน^๒ และ ได้อธิบายความหมายว่า

สงครามการปลดปล่อยใช้สำหรับประชาชน หรือเชื้อชาติฯ หนึ่งที่ถูกกดขี่โดยอำนาจ อย่างอื่นที่เข้าครอบครองแผ่นดิน หรือสงครามซึ่งเกิดขึ้นโดยประชาชนที่ถูกกดขี่ ต่อ ด้านผู้ปกครองที่ทารุณ หรือเผด็จการ ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อ เมื่อประชาชนของชาติหนึ่งๆรวม มือกันจับอาวุธต่อสู้ นอกเหนือจากนั้นปฏิบัติการที่เกี่ยวกับเรื่องอย่างเช่น สร้างจิตสำนึก ในด้านศาสนา การเมือง และจัดตั้งองค์การแห่งการปลดปล่อยทั่วมาดุมุมพร้อมทั้งสร้าง ความสัมพันธ์กับนานาชาติ

และเพื่อให้ลักษณะองค์ประกอบของสงครามปลดปล่อยดังกล่าวชัดเจนขึ้นขบวนการพูโลได้ เรียกประเทศไทยว่า จักรวรรดินิยมไทย^๓ ทั้งนี้ เพื่อสอดคล้องกับความหมายอันเป็น

^๒สงครามประชาชน ตามเนื้อหาในข้อเขียนของ เคลลา เซวิทซ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สงครามประชาชนมีลักษณะสำคัญ ๒ ประการคือ เกี่ยวกับการเมือง และเกี่ยวกับการทหาร ซึ่งลักษณะสำคัญสองประการนี้ได้พิสูจน์ตัวของมันเองว่า เป็นตัวการก่อผลกระทบอย่างใหญ่ หลวงต่อประวัติศาสตร์การสงครามของมนุษยชาติ

^๓หนังสือคู่มือการต่อสู้ของขบวนการพูโลยัดได้จากฐานคำยานายพะยี่สะมะแอ ทำน้า ที่บ้านบราเอ็ง หมู่ที่ ๒ ต.ปะริอโนตค อ.ระแงะ จ.นราธิวาส เมื่อ 15 พ.ย. 2523 ข้อ 1 วรรค 1 และวรรค 2.

สากล ตัวอย่างที่มีให้เห็นก่อนนั้นได้แก่ การที่ประเทศจีนและเวียดนาม ได้ขับไล่ญี่ปุ่นหรืออเมริกาไม่ให้มีอิทธิพลในประเทศของตนอีก ในสงครามปฏิวัติของทั้งสองประเทศ โดยกล่าวว่าญี่ปุ่นและฝรั่งเศสก็คือ จักรวรรดินิยม ที่ล่าเมืองขึ้นดี ๆ นั้นเอง

คำว่า จักรวรรดินิยมไทย นี้ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ, หลักยุทธศาสตร์สงคราม และยุทธวิธีของพูโล และเอกสารในการเรียกร้องหรือเรียกค่าคุ้มครอง หรือเอกสารในการโฆษณาชวนเชื่อมากมาย โดยเฉพาะพบในที่เกิดเหตุในการก่อการร้าย ตัวอย่างเช่น ปรากฏในหลักยุทธศาสตร์พูโลว่า

สำหรับการปฏิวัติแห่งชาติของเราสงครามแบบกองโจรเป็นจุดแรกเริ่มของการปฏิวัติ โดยใช้อาวุธต่อต้านกับจักรวรรดินิยม ที่กดขี่ประเทศชาติของเราและปกครองแผ่นดินนี้มากว่า 200 ปีแล้ว ในระยะแห่งความลำบากนี้ ผู้กดขี่ได้กดขี่อย่างสุดขีดต่อเชื้อชาติและศาสนาของเราสิ่งที่ยังเหลืออยู่ ก็คือ ความศรัทธาและจิตวิญญาณของประชาชนที่มีต่อประเทศชาติและอัลลอฮ์ และด้วยความศรัทธาและจิตวิญญาณนี้ และเราเริ่มการต่อสู้และสร้างพลังขึ้นมาอย่างค่อยเป็นค่อยไปก็จะก้าวไปอย่างนี้ เราจะสามารถสร้างกองกำลังติดอาวุธที่แท้จริงที่เป็นการปฏิวัติและควรจะเป็นในภายภาคหน้าจะกลายเป็นกองกำลังที่มีความสามารถปลดปล่อยเชื้อชาติและแผ่นดินเกิดและพิทักษ์ไว้ซึ่งความเป็นเอกราชของชาติปัตตานี

สงครามแบบกองโจรไม่ใช่เป็นรูปแบบของการต่อสู้โดยตรงไปตรงมา แต่เป็นเหมือนหนึ่งการทำสงครามของเชื้อชาติ ชาติหนึ่งที่ถูกกดขี่ชานาและถูกกดขี่โดยเชื้อชาติหนึ่งที่เข้มแข็ง ดังนั้น เราเชื่อชาติมลายูปัตตานีไม่มีทางเลือกอย่างอื่นเพื่อจะเริ่มการต่อสู้ นอกเสียจากการเริ่มต้นปฏิบัติการอย่างค่อยเป็นค่อยไปและจะกลายเป็นกองกำลังที่มีพลัง และยิ่งใหญ่เป็นที่แน่นอนว่าเรื่องอย่างนี้ไม่สามารถเกิดขึ้นได้อย่างทันทีทันใด แต่กว่าประวัติศาสตร์ ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าการเริ่มต้นอย่างเล็กๆ ในรูปแบบสงครามแบบกองโจรสามารถที่จะนำมาซึ่งชัยชนะอย่างแน่นอน 4

และในรัฐธรรมนูญขององค์การปลดปล่อยแห่งปัตตานี บทที่ 1 มาตรา 1 ก็ระบุว่า

4 เรื่องเดียวกัน.

องค์การปลดปล่อยรัฐปัตตานี (THE PATANI UNITED LIBERATION ORGANIZATION) เป็นองค์การทางการเมืองของประชาชนทั้งหลายซึ่งพยายามรวมเข้าด้วยกันหรือร่วมมือกันกับ

ก. พรรคการเมืองต่าง ๆ หรือขบวนการปลดปล่อยเสรีภาพอื่น ๆ ของประชาชนปัตตานี เพื่อต่อต้านจักรวรรดินิยมไทย . . .

นอกจากนี้ได้ให้ความหมายของสงครามลักษณะนี้ ขบวนการฟูโลได้ตีความกัน ได้หลายรูปแบบได้แก่ สงครามแบบกองโจร สงครามประชาชน และที่สำคัญได้กล่าวถึง หมายถึง สงครามในหนทางของพระเจ้า ด้วย และได้สรุปไว้ว่า ความหมายของทั้งหมดนี้ ใช้สำหรับสงครามที่ต่อต้าน ผู้กดขี่จากการกดขี่ของชนชั้น และความทารุณภายในประเทศที่ สถานการณ์ทางการเมืองไม่มั่นคง

หากจะ เปรียบยุทธศาสตร์ในการต่อสู้ของขบวนการฟูโลจากแนวทางการต่อสู้แล้วจะพบว่า เป็นยุทธศาสตร์เดียวกันกับ ยุทธศาสตร์การทำสงครามยืดเยื้อของ เมมาเซตุง ที่ทำสงครามปฏิวัติในประเทศจีนซึ่งมีหลักยุทธศาสตร์ของสงครามปฏิวัติ 5 ข้อ มีดังนี้

1. บั๊งบักรักษาดน และทำลายล้างฝ่ายตรงข้าม
2. ตั้งฐานที่มั่นทางยุทธศาสตร์
3. ระดมมวลชน
4. แสวงหาความสนับสนุนจากภายนอก
5. รวมพลังความพยายามทั้งหมดให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ในหลักยุทธศาสตร์ของฟูโลก็ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า จะทำสงครามกับ จักรวรรดินิยมไทยในรูปแบบของสงครามกองโจร ที่มียุทธศาสตร์ของการต่อสู้ระยะยาว หรือ สงครามยืดเยื้อ ซึ่งมีความระบุว่า

34. ยุทธศาสตร์หลักที่สำคัญในการทำสงครามในแบบกองโจร คือ ยุทธศาสตร์ของ การต่อสู้ระยะยาว หรือในการบริหาร การจัดการต่อสู้แบบกองโจร เพื่อเผชิญหน้า กับศัตรู ฝ่ายนักรบกองโจร จะไม่สามารถได้รับชัยชนะที่สมบูรณ์ เมื่อศัตรูด้วยการ ปะทะกันเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่จะต้องหลายๆ ครั้ง และการทอดทิ้งอาวุธในการ ปะทะกันนั้นจะทำให้ฝ่ายศัตรูอ่อนแอตลอดเวลา และฝ่ายนักรบยิ่งเข้มแข็งขึ้น และมีวินัย อาวุธและเสบียงมากขึ้น ดังนั้น จากระยะหนึ่งไปสู่ระยะหนึ่ง จะทำให้กองกำลังใหญ่ขึ้น และขยายวงกว้างขึ้นไปทั่วทุกหนทุกแห่งในแผ่นดินนี้ และท้ายที่สุดสามารถมีบั้งค้ำให้ ศัตรูล่าถอย เนื่องจากผลแห่งการปฏิบัติของนักรบกองโจร ก็ในวันจะยิ่งขยายขึ้น

ส่วนการระดมมวลชนของขบวนการปัตตานีมีระบุไว้ในธรรมนูญว่า

องค์การปลดปล่อยรัฐปัตตานี จะพยายามอย่างดีที่สุดที่จะจัดตั้ง "กองทัพประชาชน" ของปัตตานี หรือ "หน่วยกองโจรพิเศษ" ขึ้นให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ แยกต่างไป จากกองทัพปลดแกรัฐปัตตานี (P.U.L.O.) ซึ่งคาดว่าภายใน 4 - 5 ปี จะมี กองทัพประมาณ 44 กองพัน ในปัจจุบันตัวอย่างของหน่วย NAGA BORA (พญานาค) และหน่วย EMPAT PULOH EMPAT (สี่สิบสี่) ภายใต้การบังคับบัญชาของกองกำลัง "SIRI NAGARA" ขณะนี้ออกปฏิบัติการแล้ว เพื่อช่วยกองทัพปลดแกรัฐปัตตานีเดิม⁶

และจากเอกสารต่างๆ ที่พบและยึดได้จากฐานที่มั่นของกลุ่มขบวนการฟูลโดยเฉพาะเอกสาร หลักการทำสงคราม พบว่าได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การทำสงครามยึดเยื่ออย่างชัดเจน ดังเช่น บอกรายละเอียดในการต่อสู้แต่ละขั้นตอน โดยเฉพาะได้นำแนวทางการต่อสู้ทางการเมือง ผสมกลมกลืนกับการต่อสู้ทางทหารเช่นเดียวกับที่เมาเซตุงได้กระทำ ส่วนรูปแบบการนำ ยุทธศาสตร์นี้ไปปฏิบัติได้ปรับเปลี่ยนไปเช่นเดียวกับที่ ไวเหิงยีนเกือบได้นำไปปรับใช้ใน

⁶ธรรมนูญองค์การปลดปล่อยปัตตานี ฉบับแก้ไข พ.ศ.2518 บทที่ 2 มาตรา 6.

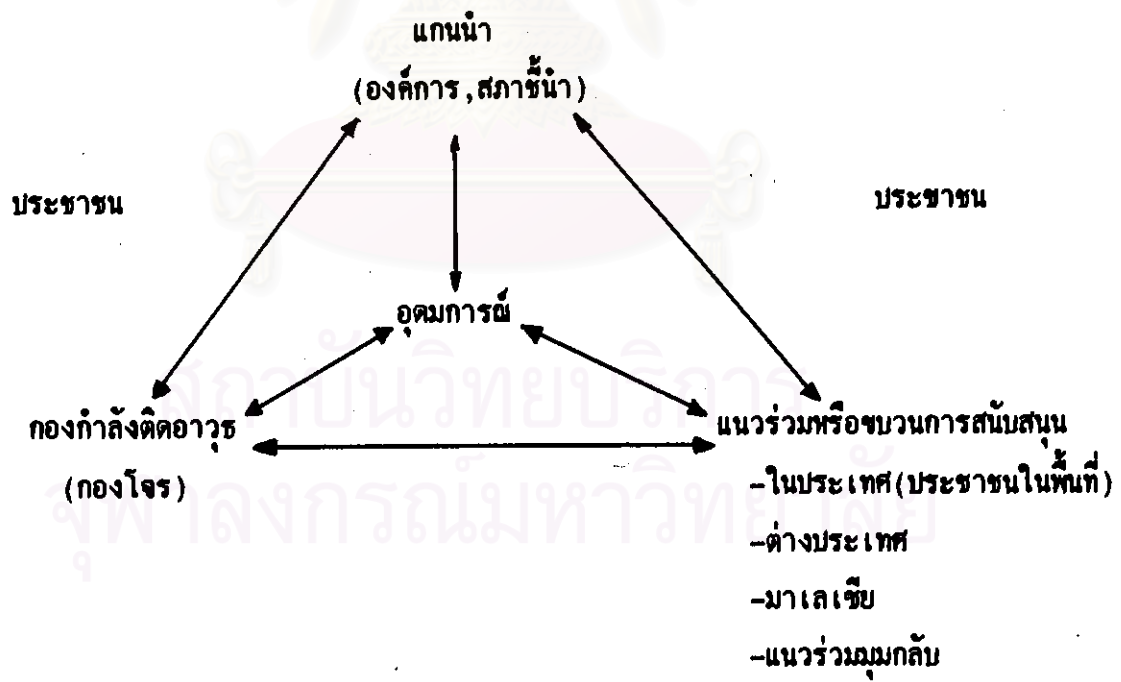
ประเทศเวียดนามตามสภาพของประเทศเวียดนาม⁷ ในส่วนของยุทธศาสตร์ของขบวนการ
 พุโลจึงมีความแตกต่างในรายละเอียดบ้างตามสภาพ แต่ที่แตกต่างชัดเจนได้แก่ อุดมการณ์
 ทางการเมือง ในส่วนของเมาเซดุงเจ้าของทฤษฎีนี้ได้ใช้ลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นเป้าหมาย แต่
 ขบวนการพุโลได้ใช้การปกครองระบบสาธารณรัฐประชาธิปไตยโดยยึดหลักการของอิสลาม
 เป็นเป้าหมายอุดมการณ์ทางการเมือง การที่ขบวนการพุโลไม่นำเอาลัทธิสังคมนิยมมาใช้
 คงเนื่องจากต้องการที่จะให้ประเทศมาเลเซียสนับสนุนอย่างเต็มที่ เนื่องจากช่วงระยะเวลา
 นั้นประเทศมาเลเซียเองก็ประสบปัญหาการคุกคามจากลัทธิสังคมนิยมคอมมิวนิสต์ จุดนี้ถือได้
 ว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่ขบวนการพุโลนำมาใช้ แตกต่างจากกลุ่มขบวนการแบ่งแยกดินแดนอื่นๆ
 นอกจากนั้นขบวนการพุโล ยังเป็นขบวนการที่ดำเนินงานทางการเมืองระหว่างประเทศใน
 ระดับนานาชาติเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนอย่างได้ผล ซึ่งได้แก่ การหาทางเข้าไปมีส่วนร่วม
 ในการประชุมร่วมอิสลามโลก และการเสนอข้อเรียกร้องถึงการล่องละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อ
 องค์การสหประชาชาติ เป็นต้น และก็เป็นขบวนการที่ทำให้ทั่วโลกได้รับทราบว่ามีขบวนการ
 แบ่งแยกดินแดนเกิดขึ้นในประเทศไทย ลักษณะนี้เช่นเดียวกับขั้นสุดท้ายของการทำสงคราม

---

⁷งานเขียนของเกียบเรื่อง People'War, People'Army มีพื้นฐานจาก
 ประสบการณ์ที่เขาได้รับระหว่างที่ชาวเวียดนามต่อสู้ขัดขวางฝ่ายฝรั่งเศสเป็นเวลา 9 ปี ซึ่ง
 ลงเอยกันด้วยการลงนามในสนธิสัญญาข้อตกลง ณ กรุงเจนีวา ค.ศ.1954 ยุทธศาสตร์
 การปฏิวัติที่เกียบเขียนร่างขึ้นเกือบจะเป็นหนึ่งเดียวกับยุทธศาสตร์ที่เมาเซดุงได้พรรณนาไว้
 แก่นแท้ของปรัชญาที่ถูกค้นพบคือแนวความคิดการสืบทอด "ความอ่อนแอในความเข้มแข็ง และ
 ความเข้มแข็งในความอ่อนแอ" ยุทธศาสตร์พื้นฐานจึงมีกำเนิดมาจากแนวความคิดนี้ คือ
 ทำสงครามปฏิวัติให้เป็นงานการเมืองอย่างแท้จริงโดยการปลุกกระแสมความเชื่อในลัทธิให้
 แก่มวลชน แม้ยุทธศาสตร์ของเกียบโดยพื้นฐานจะเหมือนกับของเมาเซดุงก็ดี ก็ยังนับเป็น
 ความคัมภีร์อย่างหนึ่งที่จะค้นหากันว่า เกียบได้ดัดแปลงเอายุทธศาสตร์นี้เข้ากับภาวะแวดล้อม
 ของเวียดนามอย่างไร ที่เห็นได้ชัดเจนได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ของสงครามปฏิวัติของเกียบ
 แบ่งไว้เป็น 3 ขั้น คือ ขั้นช่วงชิง(stage of contention), ขั้นรัฐประหาร (stage of
 equilibrium) และขั้นรุกโต้ตอบ (stage of counteroffensive)

แนวคิดของเมาเซตุงที่ได้เปลี่ยนจากสงครามกองโจร เป็นสงครามเคลื่อนที่(mobile warfare) ซึ่งการทำสงครามเคลื่อนที่นี้เองที่เมาเซตุงได้ยอมรับความจริงในข้อนี้ในตอนต้นปี ค.ศ. 1935 เมื่อเขาได้เขียนกล่าวถึงว่า "ทุกวันนี้การต่อสู้เพื่อการปฏิวัติในชาติหรือประเทศใดประเทศหนึ่ง จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากบรรดาต่างชาติทั้งหลายด้วย" ดังนั้น หากวิเคราะห์ห้องค้ประกอบของขบวนการฟูโลเห็นได้ชัดเจนว่ามีองค์ประกอบหลักอยู่ 3 ส่วน คือ แกนนำ/พรรค/สภาชี้นำ, แนวร่วมหรือขบวนการสนับสนุน และกองกำลังโดยมีอุดมการณ์เป็นตัวประสานหลัก และมีประชาชนเป็นบริบทหรือสิ่งแวดล้อมแสดงได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 20
องค์ประกอบทางยุทธศาสตร์ของขบวนการฟูโล

ยุทธศาสตร์ของขบวนการพูโลเป็นยุทธศาสตร์ของสงครามปฏิวัติ ดังนั้น การดำเนินการทางการเมืองของขบวนการพูโล มีลักษณะเป็นสงครามยืดเยื้อ(ระยะยาว) ส่วนการดำเนินการทางทหารของขบวนการพูโลก็มียุทธศาสตร์ที่ มิใช่เป็นการก่อการร้ายธรรมดา แต่เป็นการกำหนดยุทธศาสตร์แบบสงครามกองโจร ดังนั้น ขบวนการพูโลได้วางลำดับขั้นของสงครามไว้ปรากฏในธรรมนูญของพูโลทั้งโครงการ(แผนการ)ระยะสั้น และระยะยาว ดังนี้

ประการที่หนึ่ง ความพยายามในโครงการต่าง ๆ แบ่งออกเป็น

1. โครงการระยะสั้น
2. โครงการระยะยาว

โครงการระยะสั้น ดำเนินการโดย

1. พยายามดำเนินการในองค์การตามที่ได้เตรียมไว้และผ่านการพิจารณาแล้ว
2. ให้ปลุกระดมในการต่อสู้เพื่อชาติ และความเป็นเอกราช พร้อมทั้งเผยแพร่ให้ความตื่นตัวในทางการเมือง ให้กับประชาชนทั่วไป
3. สร้างฐานทางเศรษฐกิจที่มั่นคงสำหรับองค์การ
4. จัดกลุ่มต่อสู้ และวางกำลังในทุกมุมเมืองในบริเวณจุดยุทธศาสตร์ของทหารไทย ในเมื่อมีความจำเป็น

5. แสดงถึงปัญหาของปัตตานี ให้รัฐอื่นทราบ และแนะนำเขาเกี่ยวกับการต่อสู้ของปัตตานี เป็นการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชน ทั้งให้เห็นถึงความเป็นจริง ปัญหาของปัตตานีนี้เป็นปัญหาระหว่างชาติ

6. ได้รับการสนับสนุนทางการเมือง และความช่วยเหลือทางการเงิน การทหาร และได้รับการแนะนำจากประเทศต่าง ๆ และตลอดถึงผู้ที่มีความปรารถนาในอิสรภาพและความสงบสุข

7. ส่งตัวแทนไปทุกประเทศเพื่อการศึกษาทุกประเภททุกระดับ

โครงการระยะยาว

1. ระเบียบการของรัฐปัตตานี สาธารณรัฐมลายูปัตตานี
2. ประวัติศาสตร์ประเทศ จักรวรรดิรัฐบาล

ประการที่สอง องค์การอิสราเอลพัฒนาโดยได้รับความภาคภูมิใจอย่างยิ่ง นักวิชาการ นักธรรม และมิตรสหายที่ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือเพื่อสร้างประเทศใหม่ให้เจริญที่ บัดตานีให้เท่าเทียมกับประวัติศาสตร์ของประเทศ และความสำคัญของประชาชนทั่วไป

ประการที่สาม องค์การอิสราเอลพัฒนาโดยยอมรับกองโจรต่าง ๆ อย่างเปิดเผย อาสาสมัครและคำแนะนำของประชาชนชาวบัตตานี ในการต่อสู้เพื่อชาติจนพ้นจากเครื่อง พันธนาการของประเทศไทย ในระยะเวลาที่องค์การเห็นว่ามีความจำเป็นซึ่งไม่เป็น อันตรายต่อองค์การฯ และการต่อสู้ของประชาชน

ประการที่สี่ องค์การอิสราเอลพัฒนาจะพยายามเป็นอย่างดี เพื่อจัดกำลังทหาร ของประชาชนจำนวนมากมาเท่าที่ได้มา ทหารพวกนี้ต่างจากทหารประจำการของ องค์การพลูโต ซึ่งอาจจะเป็นจำนวนถึง 44 กองพัน ในระยะเวลา 4-5 ปีข้างหน้า ปัจจุบันนี้ทางองค์การได้มีทหารประจำเพียง 4 กองพัน และมีระเบียบวินัยพร้อม คือ

1. กองพันนาคอมมอโร (พญานาค)
2. กองพัน 44
3. กองพันก๊อบบ์เตอะห์ (แพะขาว)
4. กองพันฮารีเมอฮีดัม (เสือดำ)

ทั้งสี่กองพันนี้อยู่ภายใต้การนำของ "กองกำลังติดอาวุธของศรีนาคารา" และกำลัง พร้อมที่จะปฏิบัติการได้ และสนับสนุนการต่อสู้อื่น ๆ ในบัตตานี

อย่างไรก็ตาม หากจะลำดับขั้นตามเป้าหมายของการต่อสู้ของขบวนการพลูโต แล้วพบว่าสามารถเขียนได้ดังแผนภูมิหน้าถัดไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 21

ลำดับขั้นตามเป้าหมายของการต่อสู้ของขบวนการพหุโล

ปัญหาสังคมจิตวิทยา (เงื่อนไขต่างๆ)	----> ปัญหาทางการเมือง	-----> การก่อความไม่สงบ (ปัญหาระดับชาติ)
	-แยกดินแดน	ในเมืองและชนบท (สงครามปฏิวัติ)
-ไม่เป็นธรรม กดขี่ทารุณ	-สาธารณรัฐประชาธิปไตย	/
-เชื้อชาติ (ชนกลุ่มน้อย)	(ยึดหลักอิสลาม)	/
-ศาสนา		/
-ประวัติศาสตร์		✓
-ประเพณีวัฒนธรรม		สงครามกลางเมือง
-ไม่มีเสรีภาพ ไม่มีประชาธิปไตย		(ปัญหาระดับสากล)
		/
ปัญหาเศรษฐกิจ		/
-ความยากจน		✓
-การกระจายรายได้		ยึดอำนาจรัฐแบ่งแยกดินแดน
		(บรรลุจุดหมาย)

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าขบวนการพหุโลได้พยายามยกและขยายปัญหาที่เกิดขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่ปัญหาเงื่อนไขทางสังคมจิตวิทยาซึ่งชาวไทยเชื้อสายมลายูมุสลิมมีความแตกต่างกับชาวไทยพุทธหลายเรื่อง เช่น เชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนความเป็นอยู่ เป็นต้น ให้เป็นปัญหาทางการเมือง โดยปลุกระดมแนวอุดมการณ์ทางการเมืองอันได้แก่ การแบ่งแยกดินแดนแล้วปกครองตนเองเป็นอิสระจากรัฐบาลไทยในระบอบสาธารณรัฐประชาธิปไตย จากนั้นหลังจากได้แนวร่วมและกองกำลังที่เข้มแข็งแล้ว ก็เข้าต่อสู้ทางทหาร โดยการก่อความไม่สงบขึ้นในรูปการก่อการร้ายในเขตเมืองและชุมชน ส่วนในทันทีที่เราซึ่งเป็น

พื้นที่อิทธิพลของขบวนการฟูโลก็จะตั้งเป็นฐานที่มั่นมีกำลังทหารปฏิบัติการแบบกองโจรกับรัฐบาลไทย ทำให้กลายเป็นปัญหาของชาติจีน จากนั้นก็ยังคงดำรงการต่อสู้ทางการเมืองต่อไป พร้อมทั้งขยายผลการก่อความไม่สงบขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งมีระดับความรุนแรงถึงขั้นจลาจลหรือสงครามกลางเมืองขึ้นในพื้นที่ที่ต้องการแบ่งแยกดินแดนให้เป็นพื้นที่อิทธิพลของฝ่ายขบวนการฟูโล โดยลทธิพลหรือก้ำจืดอิทธิพลของรัฐบาลไทย เกิดการต่อสู้กันรุนแรงลักษณะสงครามกลางเมือง ซึ่งถือว่าการเรียกร้องแยกตัวเป็นอิสระ เป็นที่ยอมรับของประเทศอื่นๆ ด้วย และหลังจากนั้น ข้อพิพาทจะเข้าสู่องค์การระหว่างชาติหรือสหประชาชาติเพื่อตัดสินให้ขบวนการฟูโลแบ่งแยกดินแดนที่ต้องการ ซึ่งถือว่าบรรลุเป้าหมายการขยายตัวของปัญหาปรากฏให้เห็นได้ชัดในธรรมนูญฟูโลว่า

ขบวนการฟูโลจะพยายามชี้แจงถึงปัญหาการต่อสู้ของชาวปัตตานี ให้โลกได้รู้และให้ความเชื่อมั่นว่า การต่อสู้เป็นการต่อสู้แห่งชาติปัตตานี และเป็นการต่อสู้ที่ยุติธรรม ถ้าหากปัญหานี้ถูกลบปล่อยปละเลยไปอย่างนั้นแล้ว เป็นการจำกัดกั้นนโยบายแห่งสิทธิมนุษยชน ซึ่งได้เห็นชอบจากสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้วยความประมาทนี้อาจเป็นอันตราย และเกิดความวุ่นวายต่อความสงบสุข⁹

นอกจากนี้ยังปรากฏให้เห็นเสมอๆ ว่า การก่อการร้ายหรือก่อวินาศกรรมที่เกิดขึ้นจะมีหนังสือหรือเอกสารจากขบวนการฟูโลแสดงตัวรับผิดชอบ พร้อมทั้งพยายามประกาศให้ทราบกันทั่วไป โดยเฉพาะต้องการให้เป็นข่าวที่ดูรุนแรงและเผยแพร่ไปทั่วโลก ดังเช่นเอกสารที่พบในกรณีระเบิดสะพานเดชาอนุจิต อ้างเป็นความรับผิดชอบของฟูโลและระบุว่า "แต่ถ้าหากอยากทราบว่าผู้ใดปฏิบัติการให้นำเรื่องสู่องค์การสหประชาชาติ" หรือการระเบิดเรือดำรบจนำเสียหายจำนวน 3 ลำ พบเอกสารแสดงความรับผิดชอบและมีข้อความให้ข่าวประกาศให้สื่อมวลชนหรือนักข่าวให้ทราบด้วย (ทำนองห้ามทางการปกปิด) เช่นกัน นอกจากนี้ ยังมีการออกข่าวให้ทราบการปฏิบัติการอยู่เสมอ เช่นการขู่ว่าจะปฏิบัติการก่อการร้ายที่กรุงเทพมหานคร¹⁰ เป็นต้น

⁹ธรรมนูญฟูโล บทที่ 4 การเมืองและนโยบายภายนอก มาตรา 1 วรรค 3.

¹⁰ดูรายละเอียดบางกอกโพสต์ (ภาษาอังกฤษ) ฉบับวันที่ 5 เมษายน 2538 หน้า 1.

อย่างไรก็ตาม ยุทธศาสตร์ต่างๆ ของขบวนการพูโลที่ได้กล่าวมาแล้ว หากจะแบ่งให้สั้นๆ กระทัดรัดโดยพิจารณาจากการใช้กำลังเป็นข้อพิจารณาแล้ว จะแบ่งได้เป็น 2 ยุทธศาสตร์ โดยแนวทางการต่อสู้แบบสันติจะเป็นยุทธศาสตร์ทางการเมือง ส่วนการใช้กำลังทุกประเภทไม่ว่าการก่อการร้ายหรือก่อวินาศกรรมหรือการปฏิบัติการของกองโจร (พูโล) ก็จะเป็นยุทธศาสตร์ทางทหาร ซึ่งจากหนังสือคู่มือของขบวนการพูโล ได้ระบุขั้นตอนของการปฏิบัติการต่อสู้ไว้ดังนี้

ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน

14. เพื่อที่จะได้รับผลสำเร็จในจุดประสงค์แห่งการต่อสู้ที่บริสุทธิ์และที่ได้ชาติ และสร้างบรรยากาศแห่งการต่อสู้ที่เต็มไปด้วยการทำงานอย่างจริงจัง พร้อมทั้งการเสียสละ ดังนั้นนักปฏิวัติทุกคนจะต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้
  - (1) ต้องปลุกเร้าโดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่กองกำลังติดอาวุธ และเคลื่อนไหวในท่ามกลางสังคมเพื่อสร้างจิตสำนึก
  - (2) จุดหรือปลุกเร้าจิตใจแห่งการต่อสู้ต่อประชาชน
  - (3) มีการจัดตั้งมวลชนทุกสาขาให้อยู่ในแนวหน้า และองค์การด้วยรูปแบบต่างๆ
  - (4) ให้การฝึกฝนทางทหารแก่ประชาชน พร้อมทั้งสร้างเขาเหล่านั้นให้กลายเป็นกองกำลังปลดปล่อยแห่งชาติที่มีระเบียบวินัย
  - (5) ก่อตั้งฐานที่มั่นทางทหาร เพื่อการฝึกฝนและศูนย์การบริหารภายในพื้นที่ห่างไกลจากการจู่โจมของศัตรู ให้เป็นเสมือนหนึ่งเขตปลดปล่อย และปกครองตนเอง เหมือนหนึ่งศูนย์ฝึกฝนทางทหารแห่งใหม่
  - (6) โจมตีศัตรูทั่วทั้งแผ่นดินโดยเริ่มจากเป้าหมายที่อ่อนแอที่สุด หลังจากนั้นไปสู่เป้าหมายที่เข้มแข็งกว่าด้วยวิธีการเป็นขั้นๆ โดยใช้ยุทธศาสตร์การสงครามระยะยาว และยุทธศาสตร์การสงครามยืดเยื้อ เพื่อที่จะทำให้ศัตรูอ่อนกำลังตลอดเวลา
  - (7) พยายามสร้างความเป็นหนึ่งให้เกิดขึ้นแก่กองกำลังติดอาวุธ ให้อยู่ภายใต้การชี้นำที่เข้มแข็งและมีวินัย
  - (8) พยายามสร้างแนวร่วมแห่งชาติ และปฏิบัติงานร่วมกับทุกองค์การปลดปล่อย บัณฑิตานในพื้นที่ และองค์การปฏิวัตินานาชาติ

- (9) ปฏิบัติงานทุกอย่างให้สอดคล้องกับกรอ่านและเขียนอย่างของท่านนี้
- (10) เป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือแก่ประชาชนทุกๆ ด้านเช่น การศึกษา, สาธารณสุข, เศรษฐกิจ, สังคม, คุณธรรม และศาสนา
- (11) ใช้ความรุนแรงบีบบังคับศัตรู(จักรวรรดินิยมไทย) ให้ออกจากแผ่นดิน บัดตานี้ โดยการปฏิบัติการทางทหาร และการเมืองอย่างจริงจัง

นอกจากนี้ขบวนการฟูโลได้ล่อหลอมการปฏิบัติการทางทหารและการเมือง(ความเชื่อและอุดมการณ์) เข้าด้วยกันอย่างใกล้ชิดแทบที่จะเป็นเนื้อเดียวกัน(ลักษณะเดียวกันกับที่ เมมาเซดุงเคยนำมาใช้ในสงครามประชาชน) ดังที่ได้ระบุไว้ในเอกสารยุทธศาสตร์ยุทธวิธี ของขบวนการฟูโลว่า

.....

ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อถือและอาวุธ

15. ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อถือและอาวุธจะต้องผูกมัดกันอย่างแข็งแรง เนื่องจากความเชื่อถือที่ไม่มีอาวุธ ไม่ได้รับการยอมรับและอาวุธที่ปราศจากความเชื่อถือ ย่อมถูกทำลายหรือกล่าวอีกลักษณะหนึ่งว่า การรบบแบบกองโจรไม่สามารถแยกออกจากจุดประสงค์ทางการเมือง เนื่องจากทุกๆ การต่อสู้ที่ไม่มีจุดประสงค์ทางการเมืองที่แจ่มชัด จะประสบความล้มเหลว มันไม่ผิดไปจากการก่อการร้ายที่ปราศจากจุดมุ่งหมายทางการเมือง ที่จะต้องมีอาวุธเพื่อให้มีความมั่นคง และพิทักษ์ป้องกันถ้าหากว่า ไม่มีมันก็ไม่ต่างไปจากเลือกกระดาษหรือความเพ้อฝันที่โง่เขลา

ด้วยเหตุนี้กรบกองโจร และนักต่อสู้ทุกคนของเรา ต้องทำความเข้าใจก่อนเป็นอันดับแรกถึงจุดมุ่งหมายทางการเมืองจากการปฏิบัติของเรา และการต่อสู้ของเรามีการครอบครองอาวุธหรือไม่ เราต้องทำความเข้าใจถึงความเชื่อถือแห่งการต่อสู้อย่างเคร่งครัด จึงแบกอาวุธสู่สนามรบ เนื่องจากการปฏิบัติใหม่เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติ พร้อมทั้งไม่ได้ยึดถือการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเขาจะมีจิตใจที่อ่อนแอ ท้อแท้และจะยอมจำนนต่อศัตรูนี้เป็นสิ่งที่แจ่มชัดว่า จะนำมาซึ่งผลเสียต่อตัวเองและการปฏิบัติโดยทั่วไป

อย่างไรก็ตามเราอาจสรุปแยกการต่อสู้และยุทธศาสตร์ที่ขบวนการฟูโลได้นำมาใช้ให้เห็นชัดเจนโดยการวิเคราะห์ที่ได้ดังต่อไปนี้

2.4.1 ยุทธศาสตร์การเมือง

ยุทธวิธีในทางสันติขบวนการพหุโลขององค์กรศาสนาหรือพวกนักบุญ ให้เป็นประโยชน์ โดยการอบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนของชาวมุสลิม ให้มีความสำนึกในชาตินิยม ปลุกฝังอุดมการณ์ให้มีความเกลียดชังคนไทยพุทธ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่อต้านอำนาจรัฐ ลักลอบฝึกสอนวิชาทหาร การก่อวินาศกรรม และการรบบแบบกองโจร เมื่อมีโอกาส นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้สมาชิกเข้าไปมีบทบาททางการเมือง ระดับท้องถิ่น และระดับประเทศ เพื่ออาศัยอำนาจหน้าที่ ดำเนินการให้บรรลุผลในการปลุกฝังอุดมการณ์ และแนวความคิดดังกล่าวแล้วข้างต้น รวมทั้งการกลั่นแกล้งกล่าวหาการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการไม่ให้ความเป็นธรรมไม่เสมอภาคและกดขี่ข่มเหงชาวมุสลิม

สำหรับในเรื่องการสอนศาสนาได้มีการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนา ขึ้นมาจำนวนหลายแห่งใช้ครูสอนศาสนาที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศตะวันออกกลางเป็นหลัก และได้จัดหาทุนการศึกษาให้นักศึกษาได้ไปศึกษาในมหาวิทยาลัยในประเทศตะวันออกกลางโดยที่รัฐบาลไทยไม่ได้ติดต่อก็เพราะไม่มีนโยบายแต่ดังกล่าวอย่างใด ขบวนการพหุโลเป็นองค์กรที่ประสานอัตราจำนวนนักศึกษาที่ได้รับทุนและแจกจ่ายอัตราดังกล่าวให้กับสมาชิกขบวนการหรือโรงเรียนสอนศาสนาในประเทศไทย ซึ่งถือว่าผู้รับทุนและอัตราของขบวนการพหุโลเป็นสมาชิกของขบวนการพหุโลด้วย

โดยสรุปแล้วขบวนการพหุโลในส่วนของแกนนำจะใช้ศาสนาเป็นตัวชี้นำในด้านลัทธิชาตินิยม และอุดมการณ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยที่มีประชาชนสิทธิเป็นประมุข (ยึดหลักการของอิสลาม) จากนั้นได้จัดตั้งมวลชนต่างๆ เป็นแนวร่วมเพื่อสนับสนุนขบวนการและกองกำลังของขบวนการ

ยุทธวิธีในทางสันติอีกทางหนึ่ง คือ การให้ได้ว่าซึ่งที่ดินจากชนชาติอื่นมาเป็นของชาวไทยมุสลิม โดยวิธีการต่างๆ การหารายได้เพื่อบำรุงการดำเนินการของขบวนการในทางสันติ คือ รับบริจาคจากสมาชิก จากองค์กรทางศาสนาต่างประเทศ ในส่วนของการช่วยเหลือจากต่างประเทศมีทั้งช่วยเหลือโดยตรง หรือเจตนาช่วยเหลือในการสนับสนุนการต่อสู้ของขบวนการ และช่วยเหลือในรูปของการศึกษา และการศาสนา แต่ขบวนการได้มีการแบ่งเงินทุนช่วยเหลือส่วนหนึ่งมาสนับสนุนขบวนการในการทหารเป็นหลัก

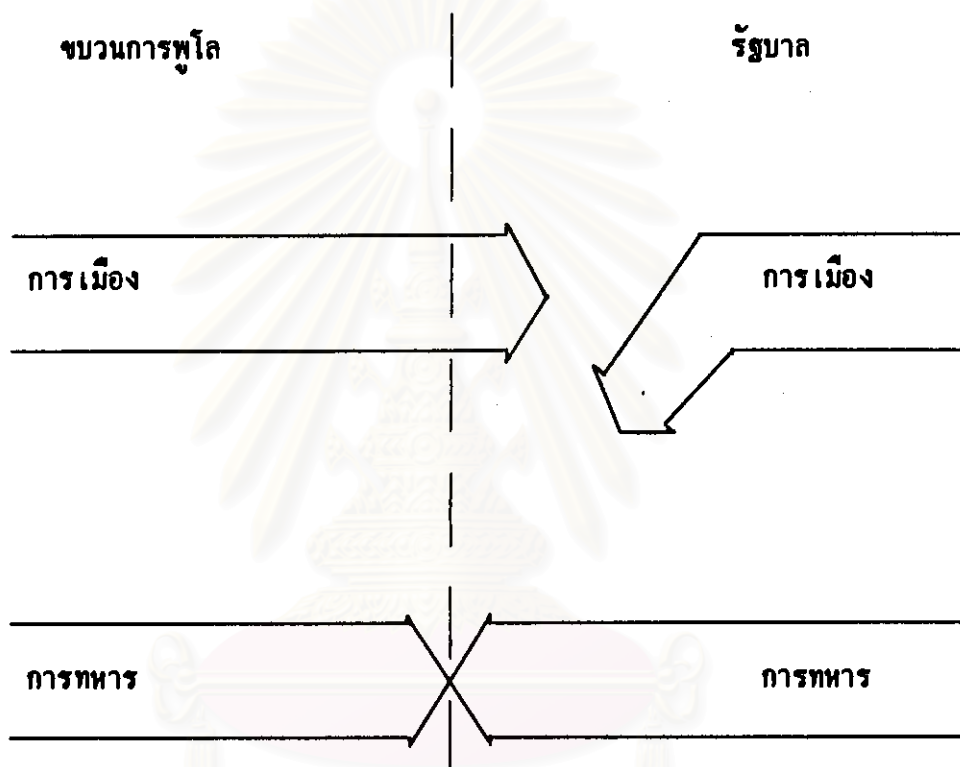
นอกจากนี้ จากเอกสารยุทธศาสตร์การสงครามของขบวนการพูโลที่ยึดได้ กล่าวถึงยุทธวิธีในการใช้องค์การทางศาสนา ในการอบรมปลูกฝังอุดมการณ์ให้กับเด็กและเยาวชนชาวมุสลิม โดยเขียนหัวข้อเรื่อง ความรู้เกี่ยวกับขบวนการปลดปล่อยและความหมาย ข้อ 22 และ 23 มีข้อความว่า "โต๊ะครูต้องมีความรับผิดชอบในการต่อสู้ก่อนผู้อื่น โต๊ะครูมีหน้าที่นำชาวบ้าน เนื่องจากเขารู้ดีถึง ภัยของความรับผิดชอบในการต่อสู้ก่อนผู้อื่น รับผิดชอบในการทำสงครามกับศัตรูที่ต่อต้านพระเจ้า" และอีกตอนหนึ่งว่า " โต๊ะครูทั้งหมดสามารถที่จะจัดกลุ่มนักรบกองโจร "

สำหรับยุทธศาสตร์ทางการเมืองที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การพยายามดึงเอาพรรคการเมืองฝ่ายค้านของประเทศมาเลเซีย เข้ามามีบทบาทในการต่อสู้ทางการเมืองร่วมด้วย จะเห็นได้จากการที่พรรคฝ่ายค้านของประเทศมาเลเซีย (พรรคปาส) ซึ่งได้เป็นรัฐบาลท้องถิ่นเฉพาะรัฐกลันตันรัฐเดียวในประเทศมาเลเซีย ได้ให้สัญญาดีมาเลเซียแก่คนไทยเชื้อสายมาลายูมุสลิม เพื่อให้ได้จำนวนผู้สนับสนุนมากขึ้นในการต่อสู้ทางการเมืองกับพรรคของฝ่ายรัฐบาล (พรรคอัมโน) ดังนั้น ปัญหาบุคคลสองสัญชาติ จึงมีอยู่ในตราบเท่าทุกวันนี้ และปัญหาดังกล่าวกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของไทยมากกว่ามาเลเซีย โดยเฉพาะสมาชิกขบวนการพูโลในระดับนำ ได้ถือสัญชาติมาเลเซีย ประกอบกิจการในมาเลเซียจำนวนมาก เช่น ทะยีสะมะแอ ทำน้ำ ผบ.กองกำลังเอง ก็มีกิจการร้านขายอาหารที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ เป็นต้น

การดำเนินการทางการเมืองของขบวนการพูโล ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในช่วง พ.ศ. 2520 - 2524 มวลชนแนวร่วมของขบวนการมีจำนวนมาก และกองกำลังทหารของพูโลก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างมาก การจลาจลเกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดชาย

แดนภาคใต้บ่อยครั้งมาก ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด ได้แก่ การจลาจลที่เกิดขึ้นใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เมื่อ พ.ศ. 2518 ซึ่งทำให้ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ บราโมทย์ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีต้องเดินทางเร่งด่วนไปภาคใต้เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในช่วงนี้ถือว่าขบวนการก่อการร้ายพูโล ได้รุกทางการเมือง ซึ่งสามารถแสดงได้ดังแผนภูมิหน้าถัดไปดังนี้

แผนภูมิที่ 22
การต่อสู้ในช่วงปี พ.ศ. 2520 - 2524

สำหรับหลักการยุทธทางการเมืองของขบวนการพุนโลมีดังนี้

- 1) พยายามแทรกแซงเข้าสู่พรรคการเมือง ในรูปของนักการเมืองทั้งในส่วนกลาง และส่วนท้องถิ่น
- 2) ใช้หลักการต่อสู้เพื่อให้สอดคล้องหลักการของศาสนาอิสลาม ตลอดจนขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมต่างๆ ซึ่งมุ่งสร้างเงื่อนไขทางสังคมให้เกิดขึ้น ขณะเดียวกันก็เข้าดำเนินการรณรงค์และเป็นแกนนำในการต่อสู้เรียกร้อง เช่น

นอกจากนี้ในเอกสารยุทธศาสตร์ฟูโลได้ระบุว่าจะถึงยุทธศาสตร์ทางทหารที่นำมาใช้ต่อสู้คือ การต่อสู้โดยการรบแบบกองโจร(guerrilla) ซึ่งได้อธิบายหลักยุทธวิธีพื้นฐานของการต่อสู้แบบกองโจรดังนี้

ยุทธวิธีพื้นฐานของสงครามแบบกองโจร

34. ยุทธศาสตร์หลักที่สำคัญในการทำสงครามในแบบกองโจร คือ ยุทธศาสตร์ของการต่อสู้ระยะยาว หรือในการบริหาร การจัดการต่อสู้แบบกองโจร เพื่อเผชิญหน้ากับศัตรู ฝ่ายนักรบกองโจร จะไม่สามารถได้รับชัยชนะที่สมบูรณ์ เมื่อศัตรูด้วยการปะทะกันเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่จะต้องหลายๆ ครั้ง และการทอดทิ้งอาวุธในการปะทะกันนั้นจะทำให้ฝ่ายศัตรูอ่อนแอตลอดเวลา และฝ่ายนักรบยิ่งเข้มแข็งขึ้น และมีวินัยอาวุธและเสบียงอาหาร ดังนั้น จากระยะหนึ่งไปสู่อีกระยะหนึ่ง จะทำให้กองกำลังใหญ่ขึ้นและขยายวงกว้างขึ้นไปทั่วทุกหนทุกแห่งในแผ่นดินนี้ และท้ายที่สุดสามารถบีบบังคับให้ศัตรูล่าถอย เนื่องจากผลแห่งการปฏิบัติของนักรบกองโจร ก็ในวันจะยิ่งขยายขึ้น

35. เนื่องด้วยสงครามกองโจรนี้จะดำเนินการต่อไป จากการปะทะครั้งเดียวเป็นหลายครั้ง และจากพื้นที่หนึ่งไปสู่อีกพื้นที่หนึ่ง ดังนั้นนักรบกองโจรต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ต้องรอบคอบ และระมัดระวังตลอดเวลา
- (2) ต้องเคลื่อนไหวและโยกย้ายอยู่เสมอ
- (3) ต้องโจมตี (เราต้องโจมตีไม่ใช่รอคอยเพื่อถูกโจมตี) เมื่อได้รับการโจมตีจากศัตรู

การโจมตีจากศัตรู

(4) รู้จักทำตัวให้เหมาะสม ในการแต่งกาย, ปรินาม, วิธีการโจมตีกับสถานการณ์ของศัตรู สภาพภูมิศาสตร์ เส้นทาง การติดต่อ สถานการณ์ของประชาชน และพื้นที่

36. ใช้ยุทธวิธีการต่อสู้ที่สทาง เพื่อทำการโจมตี ลวงทิศตะวันตกที่ให้อโจมตีทางทิศตะวันตก และถ้าหากต้องการโจมตีทางทิศเหนือก็ให้บอกทางใต้ ถ้าอย่างเรา ได้ทำการวิเคราะห์และทำให้ข่าวลือลดน้อยลง เกี่ยวกับเราจะโจมตีในเขต อ.เมือง บัตตานี แต่ที่อันที่จริงแล้ว เราได้ทำการโจมตีสถานที่อื่นๆ เช่นที่สายบุรี หรือนราธิวาส

37. อย่าเข้าใกล้และโจมตีฐานที่มั่นของศัตรูที่เห็นว่า เข้มแข็งก็ถือว่าอย่างได้ เลือกรฐานที่มั่นของศัตรูที่มีปริมาณมาก และเข้มแข็งในการป้องกัน แต่ให้โจมตีฐานที่อ่อนแอ ซึ่งมีอยู่ทั่วไปตัวอย่างเช่น ในขั้นแรกเริ่มนักรบของเราต้องโจมตีหมู่บ้านนิคมก่อน หลังจากนั้นกองกำลังติดอาวุธประมาณ 3-5 คน 7 หรือ 10 คน หรือ 15 คนเท่านั้น ทั้งนี้ ก็ขึ้นอยู่กับว่าจะได้รับผลดีสามารถสังหารศัตรูและยึดอาวุธได้ หรือไม่ถ้าหากไม่ได้รับผลดังกล่าวก็อย่าได้โจมตีด้วยการไม่รู้ข้อเท็จจริงที่แน่นอน

38. เราต้องใช้ยุทธวิธีโจมตีและหลบหลีก หมายความว่าอย่าได้ขายออกถึงความกล้าหาญ ด้วยราคาที่ถูกแก่ศัตรู การปฏิบัติงานของเราก็คือ เลือกรฐานที่มั่นของศัตรูที่อ่อนแอ เพื่อโจมตีหลังจากที่โจมตีจะต้องถอยอย่างรวดเร็วจากพื้นที่นั้นๆ หลังจากนั้นให้โจมตีสถานที่อื่นๆ อีกจะทำให้ความเป็นอยู่ของศัตรูทั่วไปที่อ่อนแอนั้นกลายเป็นฐานที่มั่นของเราในขั้นแรกเริ่ม โปรดใช้ภาษามลายูขวางทั้งก่อนหัน เขามือซ่อนไว้ เขาว่าเราซ้ฉลาดก็ช่าง แต่ที่แท้เรากล้าหาญ เราต้องสำนึกอย่างแท้จริงในขั้นนี้เรายังอ่อนแอ ในส่วนของกำลังคน และอาวุธแต่ยึดมั่นในจิตวิญญาณ และความกล้าหาญ เพื่อที่จะทำการต่อสู้ในหนทางของพระเจ้า

39. ต้องทำการตัดสินใจโดยเร็วแน่นอน และเก็บความลับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการโจมตี และล่าถอยจากสนามรบ

40. ในการต่อสู้แบบกองโจรของเราต้องใช้วิธีการดังนี้

เมื่อศัตรูรุก เราต้องถอย

เมื่อศัตรูอ่อนแอ เราโจมตี

เมื่อศัตรูล่าถอย เราตามล่า

เมื่อศัตรูเงยบ เรารบกว

ด้วยการใช้วิธีการอย่างนี้ ฝ่ายศัตรูไม่สามารถมีเวลาพักผ่อน และยิ่งไปกว่านั้นศัตรูจะเคลื่อนไหวด้วยความโง่เขลา และโกรธ ดังนั้น ในสถานการณ์เช่นนี้เราก็สามารถโจมตีศัตรู และแน่นอนที่สุดสามารถสร้างความอ่อนแอให้กับศัตรู

41. หางและปีกของศัตรูเป็นส่วนที่อ่อนแอที่สุด เนื่องจากเหตุนี้ จึงโจมตี ที่ตรงนั้น อย่าโจมตีในด้านหน้า

42. หากกลุ่มของศัตรูที่ปริมาณน้อยในการโจมตีอย่าง เช่นที่เคลื่อนไหวตรงนี้ บ้างตรงโน้นบ้าง ในพื้นที่ที่ลึกลับประกอบด้วย 5-10 ค หรือ 15 คน ที่เคลื่อนไหวในตอนเช้าตรู่ โรงเรียนและหมู่บ้านนิคมและอื่นๆ เนื่องจาก....

จากยุทธวิธีการรบแบบกองโจรดังกล่าวข้างต้น ขบวนการฟูโลได้นำมาเป็นหลักในการต่อสู้ ทั้งนี้ดำเนินการควบคู่ไปกับการต่อสู้ทางการเมือง อย่างไรก็ตาม ยุทธวิธีในการใช้กำลังที่ขบวนการฟูโลได้นำมาดำเนินการที่ผ่านมา ฝ่ายการข่าว พตท.43 ได้สรุปไว้ว่า ขบวนการฟูโลจะใช้สมาชิกหรือแนวร่วมในพื้นที่ในการปฏิบัติการ โดยพิจารณาคัดเลือกเยาวชนชาย-หญิง ส่งไปรับการศึกษา, อบรมวิชาการเมืองการทหาร จากประเทศในเครือมุสลิมที่ให้การสนับสนุนแล้วส่งกลับเข้ามาเคลื่อนไหวปฏิบัติการ ทั้งในรูปแบบของกองกำลังติดอาวุธ และแกนนำในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย โดยใช้ยุทธวิธีการปฏิบัติ ดังนี้ -

1) ทำการก่อวินาศกรรมด้วยการลอบวางระเบิด ลอบวางเพลิง ต่อสถานที่ราชการและแหล่งชุมชนเพื่อสร้างสถานการณ์ให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวาย ซึ่งเป็นการทำลายขวัญของประชาชนในพื้นที่

2) มุ่งแสวงผลประโยชน์ด้วยการข่มขู่หรือขู่ทรยศจากผู้ประกอบการต่างๆ ในพื้นที่และจะใช้วิธีการที่รุนแรงต่อผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือหรือขัดขวาง เพื่อเป็นการแสดงอิทธิพลให้ประชาชนเกิดความเกรงกลัว และยอมให้การสนับสนุนหรือให้ความร่วมมือโดยภาวะจำยอม

3) เมื่อถูกกดดัน หรือโอกาสอำนวยจะใช้กำลังติดอาวุธ เข้าปฏิบัติการต่อจนท.ทุกรูปแบบ

4) การสืบเปลี่ยนกำลังติดอาวุธและระดับผู้นำ จะส่งกลับเข้าไปยังประเทศเพื่อนบ้านเมื่อเกิดเงื่อนไข

การใช้ยุทธวิธีโดยใช้กองกำลังติดอาวุธ มีการจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธในป่าและกำลังปฏิบัติการในเมือง การปฏิบัติการในป่าได้แก่ การข่มขู่โจมตีเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งสถานที่ราชการ การรบกวนความเป็นอยู่ของชาวไทยพุทธ และการจับตัวครุ เพื่อให้บรรลุผลตามข้อเรียกร้อง

ส่วนการปฏิบัติการในเมือง ได้แก่ การก่อวินาศกรรมสถานที่ต่างๆ เช่น ทางรถไฟ สถานีรถไฟ สะพาน และสถานที่ชุมนุมชนต่างๆ รวมทั้งการลอบเผาโรงเรียนและสถานที่ราชการ วัตถุประสงค์การใช้กองกำลังติดอาวุธเพื่อ การแย่งการครอบครองที่ดิน การเรียกค่าคุ้มครอง ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวาย ในการปกครองประเทศของรัฐบาล ทำให้อำนาจรัฐเสื่อม

สำหรับยุทธวิธีในการก่อวินาศกรรม เมื่อมีคำสั่งจากส่วนนำของขบวนการมา ให้ ส่วนปฏิบัติจะดำเนินการก่อการร้าย ๓ จุดใด ส่วนปฏิบัติก็จะมีการประชุมวางแผน มอบภารกิจ ให้ผู้ปฏิบัติทุกครั้งก่อนการปฏิบัติ ในส่วนของการพิจารณาด้วยบุคคลที่ไปปฏิบัติ จะคำนึงถึงการรักษาความลับ เป็นสิ่งสำคัญที่สุดยอด ดังนั้น ผู้ที่ปฏิบัติในการก่อวินาศกรรมทุกครั้ง ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความสัมพันธ์ เป็นญาติ หรือ เพื่อนสนิทกันเท่านั้น และหากบุคคลหนึ่ง ได้รับมอบหมายให้ รับผิดชอบในพื้นที่หนึ่งจะไปกระทำอีกพื้นที่หนึ่งที่ไม่ได้รับมอบหมายไม่ได้ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิบัติในภารกิจนี้จะไม่ใช้กองกำลังติดอาวุธในป่า ในส่วนของการหาอุปกรณ์วัตถุระเบิด หากเป็นกรณีการก่อวินาศกรรมรุนแรงและสำคัญ จะมีการประกบเครื่องบินระเบิดอย่างรอบคอบ พัดพัดมาจากต่างประเทศ (มาเลเซีย) แต่ถ้าเป็นกรณีที่ไม่สำคัญรุนแรง จะแสวงหาวัสดุในพื้นที่มาประกบระเบิดอย่างง่าย ด้วยยุทธวิธีดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่า เมื่อเกิดเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมขึ้นครั้งใด ไม่อาจจะสืบทราบตัวผู้กระทำผิดได้เลย

อย่างไรก็ตาม แรกเริ่มเดิมทีขบวนการพูโลได้ก่อตัวขึ้นเมื่อ 22 มกราคม 2511 นั้นได้ต่อสู้ในแนวทางสันติ มีการปลุกระดมมวลชนอย่างลับๆ ซึ่งถือว่าอยู่ในขั้นป้องกันตนทางยุทธศาสตร์ (strategic defensive) จากนั้นการต่อสู้โดยใช้แนวทางรุนแรงหรือกำลังของขบวนการพูโลนั้น ได้เริ่มปรากฏให้เห็นครั้งแรกในปี พ.ศ.2518 ตอนที่มีการประท้วงใหญ่ในปัตตานี โดยขบวนการพูโลเป็นหัวขั้วอยู่เบื้องหลัง ซึ่งอาจเรียกขั้นตอนนี้ว่า ขั้นการตั้งตรงทางยุทธศาสตร์ (strategic stalemate) แต่การดำเนินการของขบวนการพูโลได้หยุดยั้งอยู่แค่นี้ ไม่สามารถที่จะขยายไปถึงขั้นการรุกโต้ตอบทางยุทธศาสตร์ (strategic counter offensive) ตามทฤษฎีของสงครามปฏิวัติได้ ทั้งนี้ เนื่องจากแต่เดิมขบวนการนี้มักปฏิบัติการทางการทหารโดยใช้การดักขุมโจมตีเจ้าหน้าที่หรือประชาชนชาวไทยพุทธเป็นหลักในการปฏิบัติการ และต่อมาขบวนการนี้ก็พยายามที่จะสร้างผลงานให้ปรากฏเพราะจะทำได้ทำให้ประชาชนหวาดกลัว โดยการเผาโรงเรียนและฆ่าครูซึ่งเกิดขึ้น 6 ครั้งใน 3 วัน

เมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2531 เพื่อที่จะเรียกร้องความสนใจจากต่างประเทศในการหาผู้สนับสนุนด้านการเงินและอาวุธ แต่ไม่สำเร็จตามที่หวังไว้ การกระทำดังกล่าวได้รับการประณามจากประชาชนโดยทั่วไป¹⁴ ต่อมาในเดือนสิงหาคม 2535 ได้มีการลอบวางเพลิงเผาโรงเรียนจำนวน 35 แห่งในเวลากลางคืนไล่เลี่ยกัน ก็ไม่ปรากฏว่ามีขบวนการโจรก่อการร้ายหรือขบวนการแบ่งแยกดินแดนใดแสดงความรับผิดชอบซึ่งรวมทั้งขบวนการพูโลด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งขบวนการมุสลิมนิกายซุนนีได้ออกแถลงการณ์ประกาศว่า ไม่ใช่ฝีมือของขบวนการแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่เพื่อหวังผลประโยชน์ส่วนตัว ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าแนวทางการใช้กำลังของขบวนการพูโลในปัจจุบันไม่ได้รับการยอมรับจากประชาชนเท่าที่ควร

กล่าวโดยสรุปแล้วการปฏิบัติการต่อสู้ด้วยกำลังของขบวนการพูโลนั้น ได้จัดตั้งหน่วยกำลังที่ปฏิบัติการรบขึ้นโดยเฉพาะ และใช้ยุทธศาสตร์สงครามปฏิวัติโดยใช้นักร่วมที่เป็นประชาชนชาวมุสลิมเป็นหลัก ดำเนินการประสานสนับสนุนกองกำลังติดอาวุธ นอกจากนี้ในพื้นที่ตัวเมืองก็ใช้วิธีการก่อวินาศกรรม การบ่อนทำลายและการก่อความไม่สงบขึ้นทั่วไป เพื่อให้เกิดการจลาจลขึ้น ทั้งเพื่อลดศรัทธาของประชาชนที่มีต่อเจ้าหน้าที่รัฐบาลในการแก้ไขปัญหา

สำหรับการปฏิบัติการโต้ตอบการใช้กำลังของขบวนการพูโลปัจจุบันนี้ ทางฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐบาลเองได้กำหนดหลักนิยมในการต่อสู้ขึ้น โดยใช้วิธีการปราบปรามการก่อความไม่สงบเป็นหลัก เพื่อต่อต้านการทำสงครามนอกแบบ มีลักษณะเช่นเดียวกันกับหลักนิยมที่ประเทศสหรัฐอเมริกาใช้อยู่ กล่าวคือ กำลังทหารจะใช้เมื่อโอกาสสุดท้าย ภาระหน้าที่หลักในการปราบปรามผู้ก่อความไม่สงบในการใช้กำลังนี้ จะใช้กำลังตำรวจเป็นหลักเพื่อไม่ให้เสียผลทางด้านจิตวิทยา ประกอบกับกำลังตำรวจมีความคุ้นเคยในการปฏิบัติการป้องกันการก่อความไม่สงบและมียุทธวิธีที่ดีมากกว่ากำลังทหารในการปราบปราม แต่ถ้าหากกำลังตำรวจไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากกองโจรเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ก็จำเป็นต้องใช้กำลังทหาร

¹⁴ พงศ์ธร บุญอารีย์, "ปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศ," (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531), หน้า 43.

หรือกำลังทหารเข้ามาปฏิบัติภารกิจได้ตามลำดับความรุนแรงของสถานการณ์¹⁵ ตัวอย่างของการใช้ยุทธศาสตร์นี้ได้แก่ ในช่วงปี 2537 เจ้าหน้าที่ตำรวจภายใต้การนำของ พล.ต.ท. มีชัย นุกุลกิจ หัวหน้าตำรวจภาค 9 ก็ได้ทำการจับกุมแกนนำของขบวนการพูโลในข้อหาฆาตกรรมวางระเบิดฆ่าผู้อื่น ซึ่งมีพยานหลักฐานและอัยการได้สั่งฟ้องไปแล้ว แกนนำเหล่านี้ปรากฏว่าเป็นผู้นำทางการเรียนการสอนทางศาสนาของชุมชนทั้งสิ้น เป็นต้น

อย่างไรก็ดี การเคลื่อนไหวโดยการใช้กำลังนี้ ปรากฏให้เห็นมาโดยตลอดจากสถิติที่รวบรวมได้ การปฏิบัติการของขบวนการพูโลในรอบ 7 ปีที่ผ่านมา มีการใช้กำลังทั้งสิ้นถึง 39 ครั้ง (ดูรายละเอียดภาคผนวก ค) แนวโน้มยังจะปฏิบัติการโดยใช้กำลังลดน้อยลงตามลำดับ จนน่าจะเชื่อว่าการใช้กำลังขบวนการพูโลจะใช้ก็เพียงเพื่อต้องการแสดงผลงานของขบวนการให้ทั่วโลกทราบว่า ขบวนการพูโลยังมีการเคลื่อนไหวต่อสู้ในประเทศด้วยไม่ใช่ดำเนินการเฉพาะในต่างประเทศ ทั้งนี้วัตถุประสงค์ก็เพื่อให้ได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศเป็นหลัก ส่วนการใช้กำลังเพื่อให้เกิดความวุ่นวายไม่สงบขึ้นในบ้านเมืองนี้มิใช่จะทำว่าจะลดน้อยลงเนื่องจากประชาชนส่วนมากกลับประณามสาบแช่ง เป็นการเสียผลทางด้านการเมืองแก่ขบวนการพูโลมากกว่า

3. สรุป

วิทยานิพนธ์นี้ได้วิเคราะห์ ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีหรือกลยุทธ์ที่องค์การปลดปล่อยอิสลามรัฐปัตตานี จากธรรมนูญของพูโล พ.ศ. 2511 (พูโลเก่า) และ ธรรมนูญของพูโล พ.ศ. 2532 (พูโลใหม่) แดลงการตีเอกสารต่างๆ ของพูโลที่ยึดได้ การข่าวกรองของหน่วยราชการที่ติดตามความเคลื่อนไหว คำให้การของมุก่อการร้ายพูโลที่มอบตัวซึ่งรวมถึงนายยูโซ๊ะ บิหลง หรือยูโซ๊ะ ปากีสถาน ซึ่งเป็นแกนนำในการก่อตั้งขบวนการและเคยเป็นผู้นำขบวนการดังกล่าวที่มอบตัวแล้ว หรือสมาชิกขบวนการพูโลที่ถูกจับได้ สถิติและประมวลเหตุการณ์การก่อการร้ายของพูโลที่เกิดขึ้นตั้งแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน โดยอาศัยทฤษฎีและแนวคิดต่างๆ เป็นตัวแบบในการวิเคราะห์สรุปได้ว่า

¹⁵ เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาการป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบ (เอกสารโรเนียว) โรงเรียนเสนาธิการทหารบก พ.ศ. 2539 หน้า 20.

การดำเนินงานของขบวนการฟูโลได้ใช้ยุทธศาสตร์ยึดเยื่อ เช่นเดียวกับสงครามปฏิวัติมวลชน ดำเนินงานในการต่อสู้ทั้ง 2 ด้าน คือด้านการเมือง และการทหาร โดยการดำเนินการทางการเมือง ขบวนการฟูโลได้ดำเนินการทั้งการเมืองระหว่างประเทศและการเมืองในประเทศ

การดำเนินงานด้านการเมืองระหว่างประเทศ

ขบวนการฟูโลยังคงพยายามที่จะรวมขบวนการต่างๆ เพื่อจัดตั้งเป็นกองทัพมุสลิมปัตตานีโดยมีการประชุมที่รัฐกลันตัน ประเทศมาเลเซีย แต่ในเรื่องนี้เกิดการขัดแย้งจึงยังไม่สามารถจัดขึ้นมาได้ นอกจากนี้ขบวนการฟูโลยังได้พยายามทำหนังสือร้องเรียนต่อเลขาธิการสหประชาชาติกล่าวหาว่าประเทศไทยละเมิดสิทธิมนุษยชนของชนกลุ่มน้อย โดยอ้างว่ารัฐบาลไทยไม่ให้ความเป็นธรรม และองค์การสหประชาชาติได้รับเรื่องร้องเรียนนี้เข้าที่ประชุมไปเมื่อปี 2534 ซึ่งกระทรวงต่างประเทศของไทยได้ตอบปฏิเสธ และรายงานให้องค์การสหประชาชาติทราบซึ่งนับว่าขบวนการฟูโลได้บรรลุผลทางด้านการเมืองในระดับหนึ่งแล้ว

ในด้านการโฆษณาชวนเชื่อ จกร.ขบวนการฟูโลได้จัดทำเอกสาร โฆษณาชวนเชื่อออกเผยแพร่ในต่างประเทศในลักษณะให้ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศมุสลิมเข้าใจประเทศไทยในทางที่ผิด โดยกล่าวบิดเบือนว่าประเทศไทยกดขี่ข่มเหงชาวมุสลิมใน 5 จว.ภาคใต้ และบิดเบือนประวัติศาสตร์ว่าดินแดน 3 จว.ภาคใต้(ปัตตานี, ยะลา, นราธิวาส) เคยเป็นของมาเลเซียมาก่อน และยังมีการสนับสนุนด้านการเงินจากกลุ่มประเทศอาหรับเป็นจำนวนมาก เพื่อใช้ในการจัดตั้งขบวนการให้เข้มแข็งในมาเลเซีย เพื่อก่อการร้ายในชายแดนภาคใต้ให้รุนแรงเพิ่มขึ้น

การดำเนินการด้านการเมืองภายในประเทศ

ขบวนการฟูโลยังมีการปลุกกระดมมวลชนโฆษณาชวนเชื่อ โดยอาศัยความแตกต่างของศาสนา ภาษาและขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมมาเป็นข้ออ้าง มีการสร้างมวลชนต่อชาวไทยมุสลิม มีการส่งสมาชิกเข้าไปร่วมกับสมาคมต่าง ๆ ในพื้นที่ 5 จว.ภาคใต้ และหาสมาชิกเด็กหนุ่มสาว ทำการมีกอาวุธหรืออบรมทางการเมืองทำการนำใบปลิวใบปิดประกาศตามสถานที่บางแห่ง โดยเฉพาะ จว.ยะลา ใจความโจมตีการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐบาลว่า กดขี่ข่มเหงชาวไทยมุสลิม พื้นที่ที่ขบวนการฟูโลทำการปลุกกระดมมวลชนและ

โฆษณาชวนเชื่ออยู่ในบริเวณที่ราบเชิงเขาสันกาลาคีรี โดยเฉพาะในเขตอิทธิพลของโจรก่อการร้าย และพื้นที่ที่ห่างไกลฝ่ายเจ้าหน้าที่รัฐบาล นอกจากนี้ ยังพยายามปิดหูปิดตาราษฎรตามพื้นที่มิให้ใช้ภาษาไทย โดยให้ใช้ภาษายาวี(มลายูท้องถิ่น)แต่อย่างเดียว ใช้การอ้างอิงศาสนา มาเป็นเครื่องมือ ทำให้ราษฎรต่างๆ ไม่นิยมพูดภาษาไทย และการดำเนินการด้านการเมืองของฝ่ายรัฐบาลยังคงกระทำในลักษณะประนีประนอมต่อชนกลุ่มน้อยโดยยอมให้มีการสอนศาสนาใน รร.บอเนาะ ส่วนการปราบปรามในกรณีดำเนินการด้านนี้เนื่องจากยังไม่มี ความชัดเจน หรือเพื่อผลทางจิตวิทยามวลชนเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลยังไม่เข้าปราบปรามอย่างจริงจัง เพียงแต่ติดตามเฝ้าดูการดำเนินการทางการเมืองของแกนนำขบวนการอย่างใกล้ชิดในทางลับ ฉะนั้น สำหรับนักเรียนใน รร.บอเนาะ จึงมีโอกาสมากที่จะเป็นแนวร่วมของขบวนการโดยปริยาย ทั้งนี้ เพราะผู้นำทางการเมืองและทางศาสนาบางส่วนยังมีความเข้าใจและต้องการแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย โดยกระทำตนเป็นชน 2 หน้า แต่ต่อมการณ์ยังคงออกมาในรูปของการปลุกกระดมเพื่อแบ่งแยกดินแดนต่อไป

การดำเนินการทางทหาร

ในห้วงระยะเวลาแต่ก่อนที่ผ่านมา ขบวนการฟูโลได้มีการปฏิบัติการทหารบ่อยครั้งเพื่อก่อความสงบสุขของราษฎรและสร้างความแตกร้างหรือช่องว่างระหว่างราษฎรกับข้าราชการ เพื่อมิให้เกิดความร่มเย็นสงบสุขในภาคใต้ ด้วยการลอบยิงรถยนต์โดยสารจับราษฎร โดยเฉพาะชาวไทยพุทธหรือพ่อค้าในเมืองไบเรียมค้าได้ ทำลายสิ่งของทางราชการที่เข้าไปพัฒนาพื้นที่ ทำการลอบสังหารราษฎรที่ให้ความร่วมมือแก่ฝ่ายเจ้าหน้าที่ แต่เมื่อภายหลังจากการนำนโยบายยุทธศาสตร์รุกทางการเมืองไปใช้ การปฏิบัติงานมวลชน การป้องกันปราบปรามการก่อความไม่สงบตามหลักนิยมใหม่ ขบวนการฟูโลต้องกระจัดกระจายลง และหลบหนีไปปะปนกับราษฎรในพื้นที่ หรือกำลังบางส่วนได้หลบหนีเข้าไปบริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ประกอบกับแนวร่วมของขบวนการในการให้ข้าวสารและสนับสนุนด้านเสบียงอาหารหรือส่งกำลังบำรุงต่างๆ ลดลงไปมาก จึงทำให้ปัจจุบันการปฏิบัติการทางทหารของขบวนการฟูโลในลักษณะกองกำลังหรือกองโจรลดลงมากตามไปด้วย

อย่างไรก็ตาม การก่อการร้ายในเมืองตามสถานที่ราชการต่างๆ ก็ยังคงมีปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ ขบวนการฟูโลใช้การก่อการร้ายเป็นยุทธวิธีหลักในการทำให้ประชาชนลดศรัทธาหรือลดการยอมรับต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหันมาเข้าร่วมกับขบวนการร่วม

ดำเนินการสงครามมวลชนปฏิวัติ ทั้งนี้ เนื่องจากความง่ายในการปฏิบัติและง่ายต่อการหลบหนีจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่รัฐ และปัจจุบันนี้ ขบวนการพูโลได้พยายามหลีกเลี่ยงต่อการทำลายชีวิตของประชาชน แต่การดำเนินการมักเป็นการสร้างภาพให้ดูน่ากลัวมากกว่า ทั้งนี้ เพื่อผลทางจิตวิทยาต่อประชาชน และผลต่อการได้รับเงินสนับสนุนจากประเทศโลกอาหรับที่นิยมการก่อการร้าย ตัวอย่างเช่น การวางระเบิดสถานที่ราชการหรือการลอบโจมตีเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเกิดขึ้นมากกว่าที่จะดำเนินการฆ่าหรือทำร้ายประชาชนซึ่งทำให้เสียผลด้านมวลชนแก่ขบวนการ

ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีของขบวนการพูโลตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ขบวนการพูโลได้กำหนดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของขบวนการ คือการได้มาซึ่งดินแดน ประชากรและรัฐบาลของตนเอง(ขบวนการพูโล) เมื่อบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าวแล้วก็จะมีการสร้างเงื่อนไข ให้ประชาชนชาวอิสลามลุกขึ้นต่อต้านไม่ยอมรับการปกครองของรัฐบาล เกิดข้อพิพาทขึ้นและนำไปสู่ขบวนการพิจารณาขององค์การสหประชาชาติ โดยการสนับสนุนของกลุ่มประเทศอิสลามทั่วโลกซึ่งจะบรรลุวัตถุประสงค์ คือ การแบ่งแยกดินแดน ตั้งเป็นรัฐอิสระปกครองตนเอง และขบวนการพูโลได้มีการปรับเปลี่ยนทั้งการจัดโครงสร้าง ธรรมนูญ ตลอดจนยุทธวิธีในการต่อสู้มาตลอด จนถึงปัจจุบันนี้เชื่อได้ว่า การต่อสู้ของขบวนการพูโลได้เน้นไปในแนวทางสันติภาพหรือต่อสู้ในทางการเมืองมากขึ้นกว่าการต่อสู้โดยใช้กำลังหรือทางทหารเหมือนเช่นที่ผ่านมา ผู้สันักัดในปัญหาการก่อการร้ายบางท่านเรียกปรากฏการณ์เช่นนี้ว่าเป็นการถดถอยอุดมการณ์ของระดับนำ¹⁶ สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากปัจจัยหลายประการ รวมทั้งตัวแปรต่างๆ ของขบวนการได้เปลี่ยนแปลงซึ่งจะได้วิเคราะห์และกล่าวรายละเอียดในบทต่อไป

¹⁶ สิทธิ ทิมลรัชต์, ผลกระทบของปัญหาขบวนการโจรก่อการร้ายในจังหวัดชายแดนภาคใต้, หน้า 62.